

Psalm 88

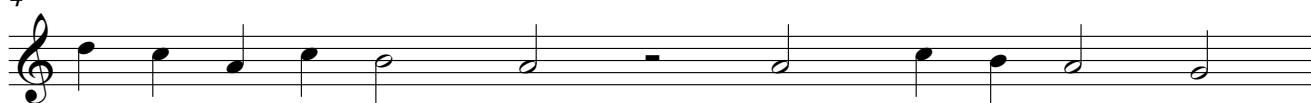
zetting: Gcrt Oost

Unisono

1. Heer, die mijn heil, mijn hel - per zijt, des daags roep
2. Want al - les keert zich te - gen mij. Ik zwerf al

4

ik om me - de - do - gen, des nachts leg ik mij
door de va - le stre - ken, waar 't le - ven bij - na

7

voor uw o - gen. Hoor naar mijn stem die tot U
is ge - we - ken. Men zegt: "Het is met hem voor -

10

schreit. Laat mijn ge - bed voor U ver - schij - nen
bij, wel - dra zal hij ten gra - ve da - len".

13

en niet in duis - ter - nis ver - dwij - nen.
Ik ben een man wiens krach - ten fa - len

S

3. Men legt mijn li - chaam aan - stonds af bij de ver -
7. Maar ik, mijn God, ik roep U aan. Mijn be - de

A (B)

Ky - ri - e

T.

3. Men legt mijn li - chaam aan - stonds af
7. Maar ik, mijn God, ik roep U aan.

sla - ge - nen, bij al - len die aan de dood zijn
zoekt U ie - dre mor - gen. Waar - om houdt Gij U

le i son Chris te

bij de ver - sla - ge - nen, bij al - len die aan de dood
Mijn be - de zoekt U ie - dre mor - gen. Waar - om houdt Gij

toe - ge - val - len en naam-loos lig - gen in het
HEER, ver - bor - gen en stoot Gij mij bij U van -

e

zijn toe - ge - val - len en naam-loos lig - gen
U HEER, ver - bor - gen en stoot Gij mij bij

graf. Voor U, o HEER, zijn zij ver - le - den.
daan? Van jongs - af met ter dood ge - sla - gen

le i son Ky ri - e e

in het graf. Voor U, o HEER, zijn zij ver - le -
U van - daan? Van jongs - af met ter dood ge - sla -

Zij zijn van uw hand af - ge - sne - den.
moet ik ge - kweld uw gram - schap dra - gen.
le i son
den. Zij zijn van uw hand af - ge - sne - den.
gen moet ik ge - kweld uw gram - schap dra - gen.

4. Gij werpt mij in de afgrond neer,
in duisternis, in barre vlooden.
Gij geeft mij over aan het woeden
van alle elementen, HEER.
Uw grimmigheid heeft mij bedolven.
Ik word verbrijzeld door uw golven

5. Walging bevangt al wie mij kent.
Mijn vrienden hebben mij begeven.
Gij hebt mij in het nauw gedreven.
uw aangezicht van mij gewend.
Ik roep U steeds, mijn ogen branden.
Ik strek tot U mijn beide handen.

6. Doet Gij aan doden wondren, HEER?
Staan schimmen op om U te prijzen?
Vermeldt het graf uw gunstbewijzen?
Geeft het uw wonderwerken weer?
Herkent men in dat eindloos duister
uw trouw, gerechtigheid en luister?

8. Uw toornloed overweldigt mij.
uw schrikgerichten doen mij beven,
als water staan zij mij naar 't leven.
Mijn vrienden gaan aan mij voorbij.
Gij doet mij al hun troost ontbereren
en met de duisternis verkeren